

kanten af det, man kalder Produktionsprisen, men ogsaa i Overkanten af Udnyttelsesprisen. Over for denne Stigning kunde man med en vis Ret anføre, at det Prisgrundlag, som var til Stede ved Pristalsreguleringens Bortfald for Arbejds-lønningerne for et Par Maaneder siden, derved i nogen Grad vilde forrykkes. Det var derfor Regeringens Hensigt, naar Priserne for den nye Kornhøst slog igennem for vigtige Fødevarers Vedkommende, at søge gennemført en vis *Tilpasning* mellem Arbejds-lønningerne og de nye Priser. Det var ligeledes Hensigten at *begrænse Brødpriserenes Stigning* for den økonomisk allerdaarligst stillede Del af Befolkningen. — Naar Regeringen trods Betænkeligheder havde ment det rigtigt at foreslaa disse relativt høje Priser paa Korn, var Aarsagen den overordentlig stærke Mangel paa Korn og Foderstoffer, som Standsningen af Importen betød. Dersom man ikke vilde gaa til en meget rigoristisk Fordeling af alt Korn og en tvungen Nedskæring af Besætningerne, som aldrig kunde give en rigtig økonomisk Udsondring af de daarligste Dyr, var det en bydende Nødvendighed at fastlægge relativt høje Kornpriser for paa den Maade at faa de forholdsvis ringe Kornmængder anvendt paa den bedste og mest økonomiske Maade.

Kornpriserenes Højde, Brødpriserne og dermed i Forbindelse staaende Problemer var ogsaa Hovedemner for Forhandlingerne i *Folketinget*. Venstres Ordfører, *Løje*, fandt de foreslaaede Priser rimelige, ikke overvældende høje i Forhold til det øvrige Prisniveau, og Det konservative Folkepartis Ordfører, *Grønning*, ansaa dem for nogenlunde acceptable. Derimod skulde Priserne efter *Jens Thomsens* (B.) Mening have ligget noget højere. Paa den anden Side kunde *N. P. Andreasen* (R. V.) godt have ønsket, at de havde været 1 Kr. eller 2 lavere, men de Radikale havde paa dette Punkt bøjet af for Enighedens Skyld. *Aksel Larsen* (D. K.) betegnede den fastsatte Kornpris som endog meget høj; Loven vilde derfor komme til at betyde en stor økonomisk Gevinst for det store Landbrug, men blive til Skade for Husmandsbruget, ligesom den vilde faa Følger i Form af stærkt stigende Brødpriser; selv om Kommunisterne var enige i det anvendte Princip, maatte de derfor finde dets Udformning daarligst mulig, og de kunde ikke medvirke til Forslagets Fremme. *Kristen Amby* (K. F.) syntes, at Kornpriserne var urimelige, og henstillede til Regeringen at drage Omsorg for, at Rugbrødsprisen holdtes nede, en Henstilling, der fik Tilslutning af *Valdemar Sørensen* (R. V.), som vilde have fundet det naturligt at ordne Brødprisspørgsmaalet samtidig med Kornspørgsmaalet og da ved at fastholde den nuværende Brødpris for alle. Derimod troede han, det vilde blive vanskeligt at komme ind paa at give Ækvivalent for Brødpriserenes Stigning gennem Løn-